

ג'ורג' הארנב הצבעוני

בריון סטובר

הייתה תערובת של שחור, לבן וחום, אך אף אחד מהם לא יכול היה להשתוות עם היופי של אחיהם, ג'ורג', הארנב של צבעי הקשת.

אבל ג'ורג' ידע בדיוק כמה הוא יפה והתפאר ביופיו כמה שרק יכול היה, ולפעמים בצורות מרגיזות מאוד.

ידידיו של ג'ורג' היו הרבה פחות יפים ממנו, או כך בכל אופן חשב ג'ורג'.

ג'ורג' לעתים קרובות התהלך הלוך וחזור בשביל, כדי שהחברים שלו, שלדעתו לא היו כל כך יפים, יוכלו לראותו ולהחמיא לו על יופיו.

יום אחד, כשעבר בדרך, וויליאם, דביבון נאה מאוד, שפרוותו הייתה בגוון חום יפה ביותר, הציץ מביתו וראה את ידידו ג'ורג' בעל הפרווה הצבעונית.

וויליאם היה דביבון בעל לב טוב והוא החמיא לג'ורג' "וי, ג'ורג', הפרווה שלך באמת נראית יפה היום" חייך וויליאם.

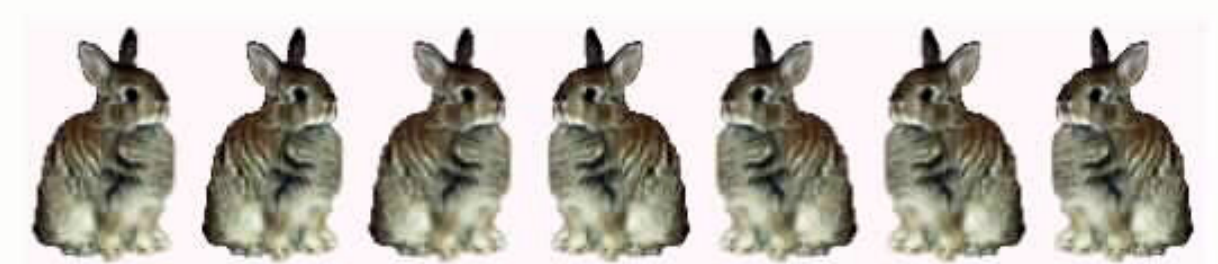
"אני יודע! ואני מאוד מצטער שאינך יכול להיות יפה כמוני" אמר ג'ורג'.

זה גרם לויליאם להרגיש רע מאוד, כי ויליאם חשב

ג'ורג' היה ארנב צעיר. לא כמו כל ארנב רגיל, כפי שתבינו. הוא היה ארנב צבעי קשת. הפרווה שלו הייתה מורכבת מהצבעים היפים ביותר של הקשת בענן וג'ורג' אהב מאוד להציג את היופי שלו.

ג'ורג' הארנב הצבעוני חי במאורה ליד הדרך, תחת

עץ אלון גדול, יחד עם שאר המשפחה שלו. היו לג'ורג' שלושה אחים וארבע אחיות, שפרוותם

אחרי הכל, הוא היה ארנב יפה.
מרטין, עורב חברותי ונאה מאוד, בעל נוצות בגוון
שחור נהדר, גם כן ראה את ג'ורג' ואת היופי שלו.

מרטין, שישב על גדם עץ ישן, החליט שביום היפה
הזה הוא יחמיא לג'ורג' שפרוותו מורכבת מצבעי
הקשת.
"וי, ג'ורג', אתה באמת נראה יפה היום" קריקרק
מרטין.

שגם הוא בעצמו יפה מאוד.
"יתכן שאני לא יפה כמו ג'ורג'" חשב וויליאם "אבל
אני יפה בצורה שלי."
ג'ורג' המשיך ללכת בשביל בלי דאגה כלשהי, כי

"כן, אני היצור היפה ביותר עלי אדמות ואני מצטער שאינך יכול להיות יפה כמוני. אך ככה זה, ואין מה לעשות" אמר ג'ורג'.

מרטין מיד הרגיש אומלל, למרות היום היפה ביותר שהיה. "תמיד חשבתי שאני יפה בצורה המיוחדת שלי" חשב מרטין כשהוא עף משם.

ננסי עברה בשביל. היא הייתה אילנית, צפרדע

קטנה יפהפה, בעלת גווני

ירוק יפים ביותר וגם היא

ראתה את ג'ורג' ואת

הצבעים היפים שלו.

"הי ג'ורג', אתה באמת

נראה יפה היום" קרקרה

ננסי.

"כן בוודאי" הסכים ג'ורג'

"כל אחד יכול לראות כמה

יפה אני ואני מצטער שאינך יכולה להיות יפה כמוני,

אך אין מה לעשות. ככה זה."

תשובתו של ג'ורג' העציבה קצת את ננסי. "הרי אני

גם כן מיוחדת במקצת. נכון?" חשבה לעצמה

כשהמשיכה בדרכה.

בקצה השביל הייתה רחבה שעליה נהגו לשחק

הצעירים של חיות היער. וויליאם הדביבון, מרטין

העורב וננסי הצפרדע הגיעו לרחבה במצב רוח

ירוד מאוד.

"מה קרה לכם?" שאל מרטין העורב.

"למען האמת אני לא מרגישה טוב היום" קרקרה

ננסי.

"וגם אני לא מרגיש היום כל כך טוב" נאנח וויליאם

"משהו שאמר לי קודם ג'ורג' גרם לי מצב רוח."

"כך גם קרה לי" קרקרה ננסי.

"אותו הדבר אצלי" אמר מרטין ואחרי שחשב קצת

הוסיף "אולי מעתה אנחנו פשוט צריכים להתעלם

מג'ורג', הארנב לא כל כך יפה" הוא הציע.

וכך סוכם. מאותו היום לא יגידו מחמאות לג'ורג',

הארנב שעונה לא כל כך יפה.

למחרת ג'ורג' הרגיש את עצמו יפה במיוחד והוא

התחיל לדלג לאורך השביל כדי שאחרים יוכלו

להתפלא מיופיו המיוחד.

ג'ורג' עבר ליד וויליאם הדביבון, והתקרב אליו כדי

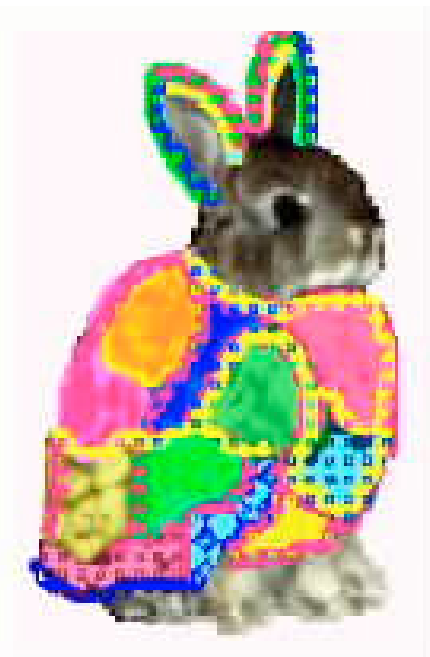
להחמיא לו על יופיו, כי הוא היצור היפה ביותר עלי אדמות.

ואז הוא ראה את ננסי האילנית העוברת בשביל וקרא "שלום ננסי!" אך היא המשיכה בשביל והתעלמה כליל מיופיו. ג'ורג' לא הבין. "אני הרי יפה היום, לא כך?" חשב מודאג.

מאוד מאוכזב ביום היפה הזה דילג ג'ורג' בדרך עד שהגיע לרחבה ושם ראה את וויליאם, מרטין וננסי משחקים ביחד. בפנים עצובות ניגש ג'ורג' לחבריו. "מדוע אתם מתעלמים ממני?" שאל אותם.

"אומנם אתה מבחוץ בצבעים היפים ביותר" קריקרק לו מרטין "אבל אינך יפה בפנים.

לא חשוב כלל שאנחנו לא כל כך יפים כמוך, כי כל

שלוויליאם יהיה קל יותר להעיר לו על היופי. אבל וויליאם לא שם לב אל ג'ורג', והתעלם מהיופי של פרוותו.

"זה מוזר" חשב ג'ורג' "הוא לא שם לב אלי." והוא המשיך בדרכו כשהוא מתפלא שביום כל כך יפה לא שמו אליו לב, במיוחד שחשב את עצמו היצור היפה ביותר עלי אדמות.

תוך זמן קצר הוא פגש גם את מרטין העורב. "אציג למרטין את היופי המיוחד שלי" חשב ג'ורג' וקפץ לפני מרטין.

שלום מרטין" אמר ג'ורג'. אבל מרטין התעלם ממנו. הוא עף משם בלי לומר מילה אחת לג'ורג' ובלי להחמיא לו על יופיו. ג'ורג' התחיל להרגיש קצת מוזר, אך הוא המשיך לדלג. הוא חשב שזה מוזר ששני החברים שלו לא שמו לב אליו. הם היו הרי צריכים לפחות

"אמרת לי לכם כבר כמה יפה כל אחד מכם נראה לי היום?" שאל.
מרטין, וויליאם וננסי צחקו.
"בוא ג'ורג', נלך לשחק" אמרו.

אחד מאתנו יפה בצורה המיוחדת שלו. ואתה ג'ורג', מתנהג כמו ארנב קטן ויהיר."
"יופי הוא בעינו של המתבונן" הוסיפה ננסי האילנית "אם אתה מתייחס לא יפה לאחרים ומתנהג כאילו אתה טוב יותר מכל אחד אחר, מהר מאוד בכלל לא יחשבו שאתה יפה."
"אבל אילו היית הארנב הפשוט והמכוער ביותר שעל פני האדמה, לא היה זה חשוב לנו בכלל" אמר מרטין "לנו חשוב מה יש בפנים, לא מה שבחוץ."
"לנו חשוב להרגיש שאתה מתחשב גם עם מה שאנו מרגישים. זה מה שיפה באמת" הסביר וויליאם.
ג'ורג' הבין כמה שהוא פגע ברגשות החברים שלו. "הם צודקים" חשב. ואז הוא סיבב את ראשו והביט ארוכות על החברים שלו.

